

מסכת נגעים

פרק ה

א. כל ספק נגעים טהור, חוץ מזה, ועוד אחר. ואיזה, זה מי שהיתה בו בהרת פגרים והסגירה, בסוף שבוע והרי היא פסלע, ספק שהיא היא, ספק שאחריה באה תחיתה, טמא:

ב. החליטו בשער לבן, הלך שער לבן וחזר שער לבן, וכן במחנה ובכפשיון, בתחלה ובסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני, לאחר הפטור, הרי היא כמו שהיתה. החליטו במחנה, והלכה המחנה וחזרה המחנה. וכן בשער לבן ובכפשיון, בתחלה, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני, לאחר הפטור, הרי היא כמו שהיתה. החליטו בכפשיון, הלך הפשיון וחזר הפשיון. וכן בשער לבן, בסוף שבוע ראשון, בסוף שבוע שני, לאחר הפטור, הרי היא כמות שהיתה:

ג. שער פקדה, עקבא בן מהללאל מטמא, וחכמים מטהרין. איזה הוא שער פקדה, מי שהיתה בו בהרת ובה שער לבן, הלכה

הַבִּהְרָת וְהַנִּיחָה לְשַׁעַר לָבֵן בַּמָּקוֹמוֹ וְחִזְרָה, עֲקִיבָא בֶן מִהֶלְלָאֵל
מְטֵמָא, וְחֲכָמִים מְטַהְרִין. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, מוֹדָה אֲנִי בָּזָה וְשֶׁהוּא
טָהוֹר. אֵיזָה הוּא שַׁעַר פְּקֻדָּה, מִי שֶׁהִיטָהּ בּוֹ בִּהְרָת כַּגָּרִיס וּבָהּ שְׁתֵּי
שְׁעָרוֹת, וְהֵלֶךְ הִימָנָה כַּחֲצֵי גָרִיס וְהַנִּיחוֹ לְשַׁעַר לָבֵן בַּמָּקוֹם הַבִּהְרָת
וְחִזְר. אָמְרוּ לוֹ, כָּשֶׁם שֶׁבִטְלוּ אֶת דְּבָרֵי עֲקִיבָא, אַף דְּבָרֵי אֵינֶן
מְקֻיָּמִין:

ד. כָּל סֵפֶק נִגְעִים בַּתְּחִלָּה טָהוֹר, עַד שֶׁלֹּא נִזְקַק לְטִמְאַה. מִשְׁנִזְקַק
לְטִמְאַה, סֵפֶקוֹ טָמֵא. כִּי־צַד. שְׁנַיִם שָׁבָאוּ אֶצֶל כֹּהֵן, בָּזָה בִּהְרָת
כַּגָּרִיס וּבָזָה כֶּסֶלֶע, בְּסוֹף שְׁבוּעַ בָּזָה כֶּסֶלֶע וּבָזָה כֶּסֶלֶע, וְאֵינוֹ יָדוּעַ
בְּאִיזָה מֶהֶן פְּשָׁה, בֵּין בְּאִישׁ אֶחָד בֵּין בְּשְׁנֵי אֲנָשִׁים, טָהוֹר. רַבִּי
עֲקִיבָא אוֹמֵר, בְּאִישׁ אֶחָד, טָמֵא. וּבְשְׁנֵי אֲנָשִׁים, טָהוֹר:

ה. מִשְׁנִזְקַק לְטִמְאַה, סֵפֶקוֹ טָמֵא. כִּי־צַד. שְׁנַיִם שָׁבָאוּ אֶצֶל כֹּהֵן, בָּזָה
בִּהְרָת כַּגָּרִיס וּבָזָה כֶּסֶלֶע, בְּסוֹף שְׁבוּעַ בָּזָה כֶּסֶלֶע וְעוֹד וּבָזָה כֶּסֶלֶע
וְעוֹד, שְׁנֵי־הֶן טָמְאִין. אַף עַל פִּי שֶׁחֲזָרוּ לִהְיוֹת כֶּסֶלֶע וְכֶסֶלֶע, שְׁנֵי־הֶן
טָמְאִין, עַד שֶׁחֲזָרוּ לִהְיוֹת כַּגָּרִיס. זֶה הוּא שֶׁאָמְרוּ, מִשְׁנִזְקַק
לְטִמְאַה, סֵפֶקוֹ טָמֵא: